

Et si tertia vel quarta hora acceperit: ieiunent
vsq; ad vespervas. Sed de consuetudine hoc ius
nō seruaf: ppter reuerentiā tñ tāti sacramenti:
dignū est vt a cibo et potu abstineat donec de/
bite gratia actiones sint redditae: et ita etiā in/
terea species sacramentales verisimiliter existi/
ment corrupte.

**Capitulū VII de dubijs occurrentib? cir
ca materiā ad cōsecrandū aptam: videlicet
panē ⁊ vinū: VI cōtinet articulos.**

Arti. I. Resoluens sex dubia que incidunt circa panē cōsecrā/
dum siue hostiam anteq̃ cōsecratur.

I Quis et qualis debeat esse panis: vt cōsecrari et
ex eo cōfici possit corp? christi.

Dub. Sol. Debet esse tritice? : aqua naturali cōfect? : ⁊ azy/
mus: id est nō fermentat?.

II Quid agendū : si sacerdos percipiat panē nō eē
triticeū: vel alia aqua q̃ naturali cōfectum: aut
fermentatū.

Sol. Si aliqd istoz percipiat añ inceptionē canonis:
panē illū remoueat: et aptū apponat. Et sine ali
cui? repetitione pcedat. Si post inceptionem
canonis et ante verba cōsecrationis: remoueat
vt supra: et canonē reincipiat: hoc videt? tuti? ⁊
cōuenientius. Si post verba cōsecrationis pa/
nis: ⁊ siue ante siue post cōsecrationem sanguis:
ante tamen sumptionē panis: remoueat ille pa/
nis: et recipiat aptus: atq; confecret: vt supra.
Panis xpo supra quē plata sunt verba cōsecre/
tionis: reuerenter tractet: et sumat a celebrāte
post sumptionem sanguinis vel a ministrante.

Si p? sumptionē illi? panis et ante sumptio/
nem sanguinis: recipiat de nouo panis aptus:
et cōsecret: vt supra: atq; sumat: nō obstante q̃
ieiunniū sit solutū per sumptionē panis non cōse/
crati: q; pceptū de perfectione hui? sacramenti

Capitulum

maioris est pōderis: q̄ p̄ceptū q̄ hoc sacramen-
tum a ieiunis sumat. Si post sumptionē sang-
uinis: reponat nou⁹ panis apt⁹ vt supra: et no-
uū vinū: et cū repetitiōe canonis: fiat noua cōse-
cratio vtriusq; atq; sūptio: ne sacramentū maneat
imfectū. Si x̄o panis apt⁹ et debit⁹ haberi
nō posset aū cōsecrationē: deserat missa incepta.

III Quid agendum si panis appositus percipiatur
esse corruptus.

Sol. Quia panis corrupt⁹ dicit⁹: q̄ substantiā et spe-
ciem panis perdidit: vel ex putrefactiōe: vel ve-
tustate: vel alio huiusmodi: quod percipi potest
cum continuitas soluitur: et sapor: odor: color:
aliaq; accidentia mutata sunt: Ideo non est pa-
nis: neq; cōsecrabilis. Si ergo percipiat aliq;
modoꝝ circa p̄cedens dubiū expressoꝝ: agatur
etiam eo mō quo ibidem dictū est.

III Quid agendū si panis nō fuerit apposit⁹: vel p⁹
appositionē ablatus: et nō percipiat donec ve-
niat ad verba cōsecratiōis.

Sol. Apponat panis aptus: repetat canon: et fiat cō-
secratio illius.

V Quid agendū: si panis sit disposit⁹ ad corruptio-
nem: sicut notari potest ex aliquali mutatione
saporis vel odoris: vel si habeat foramē vel fra-
cturā: aut ablata sit aliqua particula: vel nō sit
rotundus vt moris ē: vel habeat maculam aut
aliū defectū cōsimilem.

Sol. Si aliquis istoꝝ casuū occurrerit et percipiatur
ante cōsecrationē: ppter reuerentiā sacramenti
remoueat panis ille: et apponat ali⁹ aptus. Si
autē ali⁹ haberi nō possit: pcedat nihilominus
in missa: et perficiat: nisi defectus in pane adeo
notabilis fuerit q̄ graue scandalū astantiū ti-
mendū sit si procedat. Si x̄o post cōsecratio-
nē percipiat talis defect⁹: aut in ipsa cōsecratio-
ne pcedatur et perficiat officium.

dubiū

Dubiū VI *Utrū in aliquo casu sacerdos licite possit legere vel cantare missam et nō cōsecrare panē: siue cōficere corpus christi.*

Sol. In nullo casu licet. Grauius enī peccat presbyter criminofus qui se celebrare simulat et nō celebrat: q̄ si celebraret. Propterea itaq̄ falsa remedia sunt abiiciēda: q̄ sunt veris picul' graviora.

Arti. II *Resoluens VIII dubia que occurrunt circa panē cōsecratū siue corp' christi ante sumptionē.*

I *Utr' sacerdos cōsecrans panē: teneat sumere.*

Sol. Quotiens sacerdos cōsecrat: tenet sumere.

II *Utr' in p'dicto casu teneat semp totū sumere.*

Sol. Itē semp tenet. Si enī sacerdos p'secret plures hostias pro viatico infirmorū reseruandas: vel alijs p'tunc dispensandas: nō tenet nisi vnā sumere. Si etiā aliquis sub missa incideret in infirmitatē ubi imineret periculū mortis: et non haberet alia hostia cōsecrata: debet sacerdos illam quā ipse sumptur' erat totam: diuidere: et partē infirmo dare. Si etiā post sumptionem sanguinis et ablutionis reperiret aliqua notabilis particula hostie consecrate vel tota hostia cōsecrata: reseruari debet et nō protunc sumi: vt infra tangetur.

Dubiū

III *Quid agendū: si deprehendant' aliquę particule super corporalī: palla: vel patena: que de hostia cōsecrata sint resolute.*

Sol. Diligent' recolligant': et sumant' cū hostia sumēda vel sanguine ante sumptionē ablutionis.

III *Quid agendū: si ppter frig' aut aliā causam accidentale: hostia vel pars ei' ceciderit in calicem de manu sacerdotis.*

Sol. Si tota hostia inciderit: nihil iterādū ē: sed obseruatis ceteris obseruandis: sumat' simul cum sanguine. Si xō pars aliqua in manu remanserit: frangat' illa: et pars vnq̄ mittat' in calicem et procedat' vlteri' more consueto.

Capitulum

V Quid agendū: si ceciderit hostia p̄fecta vel p̄s ei⁹
sup terrā: vel lapidē: vel pānū: aut aliud p̄sile.

Sol. Statim reuerenter leuet: et reponat illuc vnde
cecidit: perquirat q̄s diligens si aliquę particule
de hostia resolute ibi remanserint: que cōsimili
ter leuentur. Deinde locus vbi hostia iacuit ra
datur: et abraſa cōburant: cineresq̄s in sacrario
reponant. Et si loc⁹ nō possit p̄uenienter statim
radi circumſignetur: ⁊ cooperiatur ne pedibus
tangatur: donec cōmode radi possit. Si vero
super pannum: vestem: aut aliud huiusmodi ce
ciderit: diligenter excutiat pars illa vbi ia
cuit super corporale vel patenam: poterit insu
per lauari: et aqua lotionis in piscinam mitti.

Et vbi occurreret casus: q̄ sacerdos nō pos
set cōuenienter vel sine graui scandalo leuare: vel
si esset periculū in mora: vt timeretur q̄ animal
brutū aut puer sumeret: vel pedib⁹ cōculcaret:
vel aliud huiusmodi: tunc debet reuerens leua
ri a ministrante: v̄l alio etiā laico si nō assit ali⁹
sacerdos: et porrigi ad manū celebrantis.

VI Quid agendū: si sacerdos casualiter tangat ho
stia cū naso: mento: barba: veste: vel alio hmōi.

Sol. Si notabiliter tetigerit ita vt verisimiliter time
ri possit q̄ aliqua particula minima hostie ibi
dem manserit adherens: statim post sumptionē
hostie vel ante si cōmode fieri possit: friceſ cum
extremitate patene sup corporale illa pars nasi:
menti: vel illi⁹ quo tacta fuit hostia: Deinde ex
cutiat corporale super patenā: et si aliquid ibi
appareat de hostia: sumat vel mittat in calicē: et
sumat cum sanguine: et nihilomin⁹ post ablu
tionē digitorū: discrete lauet vel humectetur cū
digito eadē p̄s rei cōtacte: ⁊ abstergat cū pāni
culo abstersiuo quo calix abstergi solet. Si cū
veste aut alio cōsimili tetigerit: excutiat pars
illa sup patenā vel corporale: et agat vt supra.

VII Quid agendū si hostia ꝑsecrata: per ventum vel aliq̃ alio mō fuerit amota de altari et amissa.

Sol. Fiat diligentissima perquisitio ad inueniēdum hostiam: que si inuenta fuerit: reuerent̃ reponatur: et ꝑcedatur in missa. Si x̃o inueniri non possit: accipiatur noua hostia: reincipiat canon et cōsecratur: deinde ꝑcedatur mō ꝑsuet̃o.

VIII Quid agendū: si cum sumendū est sacramentū: corp⁹ christi miraculose appareat sub specie carnis vel pueri vel aliqua alia: nō cōuenienti humane refectioni.

Sol. In tali casu nō est sumēdū. Nec ꝑpter hoc sacerdos efficit̃ transgressor ꝑcepti: quo mādatur vt sacerdos cōsecrans sumere debeat ꝑsecratū: q̃z que miraculose fiunt: legib⁹ nō subduntur.

Ar. III. Resoluens VII dubia circa panē cōsecratū siue corp⁹ christi: post sumptionē occurrence.

I Quid agendū sit: si in sumptione sanguinis remaneat pars hostie in fundo calicis.

Sol. Lauēdū est ne infundat̃ vinū vt cum illo sumatur: q̃z si cū vino sumeret̃: ex quo vinū citi⁹ descenderet in stomachū et ꝑueniret descensum illi⁹ partis hostie: tunc iam solutū esset ieiuniū: et ita sacerdos non ieiun⁹ sumeret: qđ in hoc casu fieri nō debet: cum aliud et facile remediū haberi possit: hoc videlicet: vt digito cōsecrato ducatur illa pars ad labiū calicis: et inde sumat̃: postea digitus sugatur et abluatur cum vino: et illud etiā sumatur.

II Quid agendū: si ꝑ sumptionē sanguis repiatur aliq̃ ꝑticule siue reliquie resolute de hostia.

Sol. Si certū sit q̃ sint resolute de hostia cōsecrata: et reperiant̃ ante sumptionē ablutiōis: statim sumantur. Si post sumptionē ablutionis reperiantur: et sit aliqua ita magna q̃ possit ab sq̃ periculo tractari et reseruari: tūc reseruet̃ vsq̃ ad primā celebrationē: in qua cum hostia sumat̃:

Dubiū

Dubiū

Capitulum

nisi grane scādālū timeat euenire ex refuatiōe.

Si autē oēs sint adeo parue q̄ absq̄ pericu/lo tractari ⁊ reseruari nō possint: tunc sumant: nō obstante q̄ prius sumpta sit ablutio: quia q̄ diu sacerdos est in actu perfectionis sacramen/ ti et recollectionis reliquiar: q̄cquid sit: dicif fieri mox et in cōtinenti: nullo actu cōtrario in termedio: id est quasi simul sumeret omnia ante q̄ censeatur nō ieiun⁹. Ubi etiā solutū esset ie iuniū: nō obstarē: q̄ preceptū de pfecctione sa/ cramenti maius est: vt supra patuit. Cautum tamen videt̄ vt ante abluionē reliquie diligen ter perquirant et recolligentur atq̄ sumantur.

Si hō dubiū sit utrū reliquie iste resolute sint de hostia cōsecrata vel non cōsecrata: agatur vt dictū est: cum hac tamen generali intentione ac cōditione: si sint cōsecrate.

III Quid agendū si post sumptionē sanguinis repe riatur aliqua hostia integra.

Sol. Si certum sit q̄ sit consecrata ⁊ reperiatur ante sumptionē abluionis: statim sumi potest: vel reseruari. Sic etiā agendū est: si super manse/ rit aliqua hostia de eis quibus alij commu nica yerunt. Si post sumptionem abluionis in/ ueniatur: reseruetur pro viatico: vel in sequenti celebratione sumat. Si hō dubiū sit an sit cō secrata: agatur eodē modo: cum hac tamē p̄di tione: si sit cōsecrata.

III Quid agendū: si quis post sumptionē corporis christi statim patiat̄ vomitū.

Sol. Reuerenter recolligāt̄ species panis si discer/ ni possint: et reponant̄ in sacrario: vel sumant̄ ab aliquo: si saltē assit aliq̄s ad sumendū dispo/ situs absq̄ nauſea: ⁊ ea ī q̄b⁹ inuēte fuerint spe/ cies: cōburant: ⁊ cineres in sacrario recōdant.

V Quid agendū: si quis post sumptionē ex infirmi/ tate statim emittat per secessum quod sumpsit.

Sol. Recolligāt̄ spēs: ⁊ fiat sicut ī casu p̄cedēt dubij.

abū

VI Quid agendū: si hostia cōsecrata ⁊ reseruata reperiatur putrefacta: vel aliunde corrupta.

Dubiū Sol. Reuerenter tractet: et in sequenti misse celebratione sumat post sumptionem sanguinis. Si xō sumi nō possit: recondatur in sacrario.

VII Quid agendū: si hostia cōsecrata comesta fuerit a mure vel alio bruto animali.

Sol. Si animal illud statim apprehendi possit: aperiat tur corpus eius: et diligenter pquiratur tam in ore q̄ in intestinis si aliquæ species inueniri possint: que si inueniantur: colligant et recōdantur in sacrario. Corp⁹ xō animalis cōburatur: et cineres similiter recondantur.

Ar. III Resoluens XIII dubia circa vinū priusq̄ cōsecratur incidentia.

I Quod et quale debeat esse vinum: vt sit aptū ad cōsecrandum.

Aqua vinata
seu aqua sup/
fusa super acer
uos vuarū p⁹

Solu. Debet eē vinū vit⁹
de vua exp̄ssum:
Et iō nō pōt hoc
sacramētū p̄fici in

vinū exp̄ssum. qz nō est vinū.

Agresto: id est
succo de vua im/
matura exp̄presso.

Dubiū

Aceto.

Malogranatax

Morox

Aino Cerasox

Vitis adhuc in

vua p̄tento: qz nō ē exp̄ssū de vua:
vnde magis habet rationē comesti
bilis: q̄ potabilis.

qz nō ē vinū

II Quid agendū: si loco vini fuerit aqua vel ali⁹ liquor possit in calicem.

Capitulum

[illegible]

do vt supra. Et vbi faciēda sunt signa super calicē cū hostia anteq̃ d̃r: et etiā cū dicitur: Pax dñi rē. faciat signa illa absq̃ hostia super calicem. In ceteris p̃cedat more solito: tādē sumat partē hostie humectatā et postea sanguinem: et missam perficiat vt cōsuetū est. Sed si liquorem illū sumere inceperit: et adhuc in ore teneat vel partim deglutierit: dūmodo pars hostie in calice remāserit: emittat discrete ex ore in aliud vas: et extrahat partē hostie: et agat cum liquore et ceteris vt in casu p̃cedenti. Si aut̃ etiam partē hostie in os susceperit non tamē transglutierit: discrete et caute totū emittat ex ore in calicem: deinde extrahat partē hostie vel particulas ei⁹ si in particulas resoluta fuerit: et faciat in ceteris vt supra. Si hō partem hostie cum liquore sumpserit: tūc nisi graue scandalum timeatur: apponenda est alia hostia p̃secranda: et calix cum vino et aqua preparandus: et reincipiendū est a canone: et vtq̃ p̃secrandū atq̃ sumendū. Sed si graue scandalū timeat̃ ex appositione noue hostie: tūc solū p̃paretur calix cū vino et aqua: et incipiat ab illo loco: Simili mō: et cōcludatur cum istis verbis: hec quotiēscūq̃ feceritis in mei memoriā facietis: et statim sanguis sic cōsecratus sumat̃. Nec obstat in istis casib⁹: solutio ieiunij: q̃z preceptū de perfectiōe sacramenti mai⁹ est: q̃z preceptum de ieiunio: vt supra dictū est. In omnib⁹ etiā dictis casib⁹ cum tali cautela et discretione agendum est: vt q̃tū fieri poterit: scandalū euitetur. Unde neq̃ hostia neq̃ calix iterato eleuari debet: si prius facta fuerit eleuatio.

Dubiū III

Sol.

Quid agendū: si impositū sit vinū corruptū. Quia vinū corruptū specie vini atq̃ substantiā amisit: sicut mutatio accidentium demonstrat. Ideo nō est cōsecrabile. Cum ergo percipit esse

Capitulum

corruptū aliquo modoꝝ expressoꝝ in preceden-
ti dubio: agatur vt ibidem expositū est.

III Quid agēdū: si vinū nō sit impositū calici: neq;
aliquis alius liquor: sed dimissus sit vacu⁹.

Sol. Quid cito percipit: imponendū est vinū aqua mix-
tum: et vlti⁹ pcedendū. Si autē vinū habe-
ri nō possit: ⁊ fuerit ante cōsecrationem panis:
tunc missa deferat imperfecta. Si xō cōse-
cratio panis facta sit: pcedat in missa: vt circa se-
cundū dubiū huius articuli tactū est.

V Quid agendū: si vinū sit dispositū ad corruptio-
nem non tamē corruptum: vt si acescat: vel si sit
pendulū: aut fetidū vel imundū: aut aliū p̄simi-
lem habens defectū.

Sol. Si percipiat ante cōsecrationē calicis: remouea-
tur ⁊ apponatur vinū aptū: si haberi possit. Si
autē haberi nō possit: vel si p̄cipiatur post cōse-
crationē: pcedatur ⁊ perficiat officiū.

ubiū **VI** Atq; in musto possit cōfici hoc sacramentū.

Sol. Potest cōfici: sed nō debet si nō sit defecatu vel
purificatu: nisi necessitas cogat: qua cogente:
posset etiā exprimi de vua in calicē.

VII Atq; vino p̄secrādo possint vne itegre p̄misceri.

Sol. Hoc fieri nō debet qm̄ phibitū est: vt habet de
cōse. di. ij. didicim⁹. Neq; p̄misceri debet mustū
ex vua p̄sum in calicem.

VIII Atq; cōfici possit hoc sacramentū in nectare siue
vino cōdito: aut p̄ species aromaticas colato.

Sol. Quid natura et species vini manet: potest cōfi-
ci: nō tamē fieri debet: nisi in casu necessitatis.

IX Atq; possit cōfici in vino puro absq; cōmixtione
aque.

Sol. Potest: sed nō debet. Unde si sacerdos ante cō-
secrationē deprehēdat aquā nō esse cōmixtam:
statim cōmiscere debet.

X Que et qualis debet esse aq; q̄ vino p̄miscēda ē.

Sol. Aq; debet esse naturalis siue elemētaris ⁊ pura.

XI Quid debeat aqua vino admisceri.

Sol. Tam modica debet imponi: vt vinum in sua natura et specie possit permanere. Si em̃ a natura sua mutaretur: nō posset cōfici. Unde vna gutta aque q̃tumcumq; parua: dummodo debito tempore fuerit imposita vt possit fieri mixtio: sufficit: et p̃cipue si vinū sit debile.

XII Vtrū sufficiat q̃ aq̃ fuerit admixta vino adhuc existente in dolio.

Sol. Non sufficit. Quia em̃ cōmixtio illa sacramentalis est: Ideo fieri nō debet anteq̃ mysteria inchoentur: vel fiat preparatio ad inchoandū: et ad tardū imminente oblatiōe: vt possit fieri transmutatio aque in vinū.

XIII Vtrū quis licite possit nō cōsecrare vinū: facta cōsecratione panis.

Sol. Non potest licite: perfecta em̃ debent esse sacramenta. Christus autē hoc sacramentū sub speciebus panis et vini instituit: vnde vtrūq; offerri: cōsecrari: et sumi debet.

XIII Quid agēdū: si sacerdos deprehēdat vinū esse cōgelatū in calice cum vult cōsecrare.

Sol. Sacerdos curam adhibere debet vt resoluatur: vel per applicationē prunarū: aut pāni calefacti: vel manūū calefactorū: aut p infusionē vini calefacti: vt recipiat rationē actualē potus. Si tamen nō resolveret: nihilominus posset p̃fici: qz p cōgelationē natura vini nō est corrupta. Hoc tamen cauēri debet q̃tum fieri potest.

Arti. V Resoluens VIII dubia q̃ circa vinū cōsecratū siue sanguinem christi ante sumptionē occurrunt.

Dubiū I Quid agēdū: si sacerdos post p̃secrationē recolat vel deprehēdat aquaz nō fuisse admixtam vino: vtrū videlicet adhuc debeat admiscere.

Sol. Nullo mō debet aquā vino p̃secrato admiscere: qz sequeretur corruptio sacramenti ad min⁹ in aliqua parte: quod cauēri debet: si fieri possit: Sz

Capitulum

precedat sine admixtione aque. Admixtio enim aqua non est de necessitate consecrationis: sed consecratis.

II **Utr** sacerdos semper teneat sumere sanguinem.
Sol. Quotiescumque consecrat tenet sumere: nisi irremediabile impedimentum superveniat. Si tamen alius sacerdos non celebrans communicando sumat corpus christi: talis non debet sumere sanguinem sed vinum non consecratum post summptionem corporis.

III **Quid** agendum: si sacerdos ex quacunque causa non possit sumere vinum: et ita etiam neque sanguinem sumere valeat.

Sol. Si sacerdos sciat vel probabiliter timeat quod non possit absque nausea et periculo vomitum vel alio inconuenienti: tantum vini sumere quantum ad consecrationem necessarium est: non debet celebrare. Et si missam inceperit et nondum consecrauerit corpus: inceptam deferat. Si autem post consecrationem corporis et ante consecrationem sanguinis sentiat vel timeat se non posse sumere sanguinem propter nauseam ex inspectione vel odore vini consecrandi vel alio huiusmodi accidente: non debet consecrare sanguinem. Sed debet precedere sicut in illo casu ubi post consecrationem panis calix deprehenditur vacuus vel liquore non consecrabili paratus: et non potest vinum debitum haberi ad consecrandum: putatum est superius articulo quarto in solutione secundum dubium. Si homo post consecrationem sanguinis et precipue circa tempus summptionis eius hoc sentiat vel timeat: tutius est quod non sumat: sed reuenter atque diligenter reseruet usque ad primam celebrationem. In qua post sanguinem tunc consecratum et sumptum: sumat illum reseruatum.

IIII **Quid** agendum: si cum sumi debet sanguis: species vini sit congelata.

Sol. Fiat resolutio aliquo modo tactorum superius circa dubium. xiiij. articuli. iij. hoc tamen obseruato: quod

Dub.

nullo modo superinfundat vinū calefactū: eadem ratione qua nō debet admisceri aqua vino cōsecrato: vt circa primū dubiū huius articuli dictum est.

V Quid agēdū: si musca vel aranea aut aliud huiusmodi ceciderit in sanguinem.

Sol. Animal illud caute debet capi: et diligenter lauari et cōburi: et ablutio cum cinerib⁹ in sacrum mitti. Et si absq³ horrore et periculo sumi possit sanguis: sumat more cōsueti. Si autem ppter horrores vel periculum vel timorē vomitus sumi non possit: tunc debet effundi in aliud vas ad hoc aptū: et cum reliquijs reseruari. Nichil em̄ abhominabile sumi debet occasiōe hui⁹ sacramēti. Et tunc ne sacramētū maneat imperfectū: debet aliud vinū aqua mixtū in calicē poni: et vlteri⁹ pcedi eo modo quo superi⁹ circa ij. dubiū articuli. iij. exp̄sum est: fin q³ ante vel post sumptionē corporis hoc deprehendit.

VI Quid agēdū: si sacerdos an̄ sumptionē sanguinis deprehendat venenū esse imissum.

Sol. Nullo modo debet sumere: nec alteri dare: ne calix vite: vertatur in mortem. Sz debet infundere in aliud vas aptū: et vlteri⁹ pcedere: modo in precedenti dubio exp̄presso.

VII Quid agēdū: si sanguis effundatur per negligentiam nō ex toto: sed in parte: vel aliquid stilauerit de calice.

Sol. Quocūq³ sanguis ceciderit extra calicē: statim et reuerenter recolligat discretiori modo quo fieri poterit: et in calicē refundatur. Si autē recolligi nullaten⁹ possit: cito lambat vel sorbeat aut sugat q³ sacerdotē: ne vl⁹ deficiat: vel imbibatur rei super quā cecidit. Nec obstat si nondum sumpsit corp⁹ christi: qz necessitas hic cogit vt sanguis sumat ante corp⁹. Abi xō sacerdos nō posset hoc tam celerit facere: vel vbi

Capitulum

de hoc graue scandalū timereſ ſi ipſe hoc faceret:
tunc poteſt et debet miniſtrans ad miſſam: ſi ſalrē
ſit diſpoſit⁹ ad min⁹ per veram cōtritionē et ppo/
ſitum cōſitendi rē. hoc facere. Et precipue: ſi cele/
brans verbo vel ſigno id iubeat. Et ſi miniſtrans
non fuit diſpoſitus: poterit et debet hoc alius diſ/
poſitus facere: etiam ſi ſit laic⁹: neceſſitate ad hoc
cogente. Meli⁹ eſt em̄ id facere q̄ q̄ enormis irre/
uerētia fieret ſacramento: vtputa q̄ canis vel aliud
animal incipiat lambere vel deſuper mingere: aut
q̄ pedib⁹ cōculceſ: aut alia huiuſmodi irreueren/
tia abominabilis ptingat. Si preterea ſanguis
ceciderit in terrā vel ſup tabulā aut aliud huius/
modi: poſt actionē eorū que iam dicta ſunt: radaſ
locus quē tetigit: ⁊ quod abraſum fuerit cōburat/
tur: et cinis intra altare vel ſacrariū recondatur.

Si autē lintheū altar⁹ vnū vel plura tetigerit: ſi
at poſt ſupradicta: trina lotio illius vel illoꝝ cum
aqua munda calice ſuppoſito: vt in illum aqua ab/
lutionis recipiatur: que poſtea ſumat⁹ a celebrāte
vel miniſtrāte. Si tamē ppter nauſeā ſumi nō poſ/
ſit: recondat⁹ iuxta altare vel mittat⁹ in piſcinam.

Sic etiā agendū eſt: ſi ſuper veſtē cōſecratā ſan/
guis ceciderit: vel illam tetigerit. Si xō veſtē
nō cōſecratā tetigerit: poſt trinā ablutionē factā:
reſcindatur illa pars veſtis: et in altari vel in ſa/
crario cum reliquijs reponat⁹: vel cōburatur: ſi ſa/
cerdoti hoc magis expediēs videat⁹: ⁊ cineres re/
condantur vt ſupra. Tutū etiā eſt vt veſtis illa
nō aſſumatur in vſum priorem: ſed vel veſtis cōſe/
cranda ex ea fiat: vel recondat⁹: aut cōburat⁹ vt ſu/
pra. Simili modo agendū videſ ſi ſanguis teti/
gerit capillos vel barbā ſacerdotis. Fieda eſt em̄
ablutio vt ſupra: et abraſio capilloꝝ vel barbe: et
poſtea cōbuſtio vt ſupra. Si autē tetigerit caput
vel faciē aut aliā partem corporis nudam: ſufficit
q̄ diligēt ⁊ diſcrete laueſ: ⁊ de ablutiōe fiat vt. ſ.

Dubiū VIII Quid agendū: si sanguis ex toto effundat: ita qd nihil penit^r maneat in calice qd sumi possit.

Sol. Si de effuso aliqd colligi possit: vel lambi aut sorberi aut sugi: agendū est vt in solutione pcedentis dubij tactū est. Si aut nullū istoz fieri possit: ne sacramentū maneat imperfectū: pparandus est calix de nouo cū vino et aqua: et vlt^r pcedendū ē sicut in casu quo calix post cōsecrationē corporis vacu⁹ deprehendit: vel inepto liquore preparat^r: vt superi⁹ arti. iiii. circa resolutiones secūdi et quarti dubioz exp^{ss}ū ē.

Ar. VI Resoluens VI dubia que circa sanguinē post ei⁹ sumptionem occurrunt.

I Quid agendū sit: si sacerdos p⁹ sumptionē sanguinis dephēdat aliquā guttā adherere ī orificio calicis: vl^r exteri⁹ ī pede aut alia pte calicis.

Sol. Si cert⁹ sit qd illa gutta sit cōsecrata: qd videlicet scit se post preparationē calicis diligēter abstergisse calicē tā exteri⁹ qd etiam interi⁹ ab illo loco vbi stat vinū infusū: tūc debet sumere illā guttā ante sumptionē ablutionis. Si autē sit dubi⁹ an sit psecrata:umat sub hac generali intētiōe et cōditione: si sit cōsecrata. Si x^o certus sit qd nō sit psecrata:umat cū ablutiōe: vel postea vel absterget: si exteri⁹ adhereat. Quō autē haberi possit p⁹abilis certitudo ī tali vel alijs casibus cōsimilib⁹: patebit ex capitulo sequēti. arti. j. circa resolutionē. xiiij. dubij et sequentiū.

Dubiū

II Quid agendū: si post sumptionē sanguinis deprehendat sacerdos aliquā guttā vel liquorem speciei vini adherere casule vel manipulo: aut alteri huiusmodi.

Sol. Si certus sit de psecratione isti⁹ gutte vel liquoris: lambat vel sugat: et pcedat vt superi⁹ in solutione septimi dubij: articuli pcedentis dictū ē. Si dubitet: faciat hoc sub cōditione: vt circa pcedens dubiū dictū est. Si certus sit qd nō

Capitulum

sit cōsecrat⁹ liquor ille vel gutta: tunc nō est curandū de tali.

biū III

Atq; statim p⁹sumptionē sanguinis debeat fieri ablutio digitorū sup calicē: Exq; em̄ adhuc in calice remansit aliq; spēs vini: vtputa humor qdā siue humiditas sū q sanguis cōtinet: tales spēs si vinū superinfundat: corrumpēt: ⁊ sic ibi desinet esse sanguis christi: Quid igit agendum: vt sumi possint absq; corruptione?

Sol. Circa hoc sacramentū: de possibilib⁹ agendū est quod decenti⁹ est: et p maiori reuerentia tantī sacramenti cōuenienti⁹. Non est autē possibile vt species sacramentales circa hui⁹ sacramenti celebrationem diu manere possint incorrupte: imo necesse est: vt cito corrumpan^t. Cum em̄ p⁹sumptionē in stomachū descēdunt: nō diu p⁹stere possunt incorrupte: nō solum ppter subsequentē debite ablutiois sumptionē: s; et ppter pmixtionē humorū i stomacho etiā ieiuno peristentiū. Sic etiā in descensu ad stomachū si sint in parua aut modica q̄titate: corrumpunt per admixtionē humoris saliuales. Et pari ratione etiā in ore: presertim cū post descensum sanguinis adhuc remaneat i lingua ⁊ ore humiditas sacramentalis: quā humor saliuales qui maior ē corrūpit. Ab extra quoq; hoc idem quādoq; necessario cōtingit. Nam si post cautā etiā sanguinis sumptionē nō fiat abstersio vel ablutio calicis: nihilomin⁹ humiditas in calice remansens per exhalationē siue circumstātē aerē corrumpet: ⁊ desinet ibi esse sanguis. Idem etiā cōtingit circa exteriorē superficiem calicis i ea parte qua applicatū fuit inferi⁹ labiū sacerdotis. Certū em̄ ē: q labio illo humectato humiditate sacramentali: etiā dicta pars calicis tacta humectat. Sic itaq; cauērī nō potest: quin species ille sacramētales corrumpan^t: ⁊ desinat ibi esse sa

cramentū. Abijcienda est igitur penitus omnis
 scrupulositas: ubi ineuitabilis occurrit necessi-
 tas. Cōuenientiori tamē modo et decentiori: vt
 dixim⁹: agēdū est. Et ubi occurrit difficultas:
 semp accipiēdum est illud quod min⁹ habet de
 periculo. Nō autē videtur modus cōueniens:
 q̄ cum lingua calix exterius vel interi⁹ lambat
 et ita humiditas illa sumatur vel abstergetur:
 p̄cipue ppter scandalū astantiū. Neq; faciliter
 hoc posset fieri quo ad humiditatem q̄ adheret
 fundo calicis. Sic etiā nō videtur cōueniēs
 modus: vt cum digito humiditas illa absterga-
 tur. Oportet enim digitū postea abluere vel su-
 gere: et vtroq; modo species corrumpere: et
 nō possent puenire ad stomachū: Cū hoc etiā
 posset occurrere piculū: si videlicet humiditas
 sacramentalis subintraret inter vnguē et cutē
 digiti: ubi neq; ablui neq; exungi facili⁹ posset.
 Ex hoc etiā possent astantes attediari et scanda-
 lizari ppter multiplicē imissionē digiti ī calicē:
 et alia huiusmodi. Cōuenienti⁹ ergo hoc mō
 agendū videt⁹: vt sacerdos cum diligētia et cau-
 tela sic primoumat sanguinē de calice: vt nihil
 ampli⁹ quod per labia extrahi possit in eo rema-
 neat: eleuando sursum: vel erigendo pedē ei⁹ et
 declinādo cōcauū ipsius versus faciē: vel inter
 labia sumendo: et sic tenēdo: donec a fundo ca-
 lici tota humiditas q̄ defluere possit: defluat
 ad labiū calicis: diligenter tamē cauēdo ne ali-
 quid decidat. Et indeumat p attractionē etiam
 cum anhelitu. Et postq̄ diligenter notauerit: q̄
 nihil ampli⁹ defluere possit: abluat pmo calicē:
 ne aliqd de sanguine adherēs remaneat in eo:
 et p⁹ sumptionē illi⁹ ablutiois: abluat digitos
 super calicē: vt sic et humiditas calicis et species
 panis si aliquid de illa in digitis remanserit: to-
 taliter abluatur: deindeumat. Nō sit autē ni-

Capitulum

mis parcus in vino circa ablutionē: sed tñ ca/
piat: vt ⁊ os ⁊ labia que speciebus sacramentalibus
fuerūt humectata: sufficiēter abluī possint: ⁊ vt
etiaꝫ p labia sic abluta: possit abluī exteriorꝫ ps
calicis: speciebus sacramentalibus prius humefa/
cta. Valde autē cauendū est: ne sacerdos sit
nimis plixus in dicto modo agendi: vt non ge/
neret tediū astantibus? Ille sit etiā in modo agen/
di singularis ꝑtra morē ⁊ cōsuetudinē diocesis
vel religionis sue: vt astantes nō scandalizent
de sua singularitate: vel de alijs sacerdotibus
qui illam singularitatē nō obseruāt: suspiciātes
eos errare.

ibiū IIII Quid agendū si sacerdos post sumptionē sacra/
menti corporis vel sanguinis: vrgeat sputo vel
tussi aut screatione.

Sol. Ante sumptionē ablutionis nullo modo expue/
dū est vel extussindū aut excreandū: ne sic spe/
cies sacramentales: et per cōsequēs sacramētū
eijciant: sed sputū vel quod vrget ad tussim aut
excreationē: retineat vel transglutiat. Si
autē ex nimia violentia hoc fieri nō posset: ex/
pnuatur vel extussiat vel excreetur in aliquod
vas aptum vel in calicē: si aliud haberi nō pos/
sit: vel in pāniculū mundū: et postea materia il/
la si nō appareant aliquę species sacramētales
in ea: cōburat: ⁊ cineres reponant in sacrario.

Verūtāmē si sacerdos ante inceptionē misse
psētiat se aliq̃ tali passione violenter molestari:
tutius est vt a celebratione abstineat. Si xō
post sumptionē debite ablutionis qua ⁊ os ⁊ la/
bia sint etiā sufficiēter abluta: vrgeat aliquo ꝑ/
dictorꝫ: q̃uis nō sit ampliꝫ periculū: tamē ꝑpter
reuerentiā maiore sacramenti: bonū est vt absti/
neat q̃tum potest: quousqꝫ aliuz potum vel ci/
bum sumpserit. Si tamē nimis vrgeatur: eijciat
huiusmodi supfluitates ad aliquē locū vbi non

Capitulum VIII

conculcent pedib⁹: vel habeat secū pāniculū in quem mittat.

V Quid agendū: si post sumptionē sanguinis patiat⁹ sacerdos vomitū: vel ex infirmitate emit⁹ tat per secessum quod sumpsit.

Sol. Sufficiens patet ex dictis. Si em̄ ibi nō possint deprehēdi species sacramētales panis: ex quo species vini tam pmixte sunt alijs humorib⁹ vt neq³ possint discerni: q³ fortassis corrupte: inuoluenda est illa materia in stupa vel panno: et cōburenda: et cineres reseruandi vt supra.

VII Quid agendū: si sacerdos post sumptionē sanguinis deprehēdat venenū aut animal venenosum fuisse in calice: et illud se sumpsisse: an scilicet liceat ei euomere.

Sol. Si per vomitū speret se liberari: et p̄sertim si medicus cōsulat: licet ei euomere. Hoc tamē caute fieri debet in aliquod vas mūdū: et si aliquę species sacramentales ibi appareant: recolligant⁹: et in sacrario reseruent⁹: reliqua x̄o materia cōburatur: et cineres similiter reseruent⁹.

Capitulū VIII de dubijs que circa debitam formā cōsecrationis istius sacramēti occurrūt: duos cōplectēs articulos.

Arti. I. Resoluens XVI dubia: circa formā cōsecrationis panis occurrentia.

I Que sit sufficiens et debita forma p̄fectiōis panis

Sol. Forma est ista: Hoc est em̄ corpus meū.

II Ut⁹ hec cōiunctio: Em̄: sit de substantia forme: et de necessitate etiā p̄ferenda.

Dubiū Sol. Non est de substantia forme. Neq³ de necessitate cōsecrationis sacramēti: nō tamē debet scilicet ter omitti: Alioqn̄ sacerdos grauiter peccaret.

III Ut⁹ sacerdos si omisissis omnib⁹ alijs que in missa dici solent: diceret solum p̄dicta verba super